

CANEY
Halil GÜNEŞ

Medyayınları

MEDİSA Eğitim, Basım, Yayın Reklam Markasıdır

Medyayınları
Şiir 1

Baskı Tarihi:

Mart 2010

Yayın Koordinatörü: Mehdi TANRIKULU

Editör: Zerdeşt ROJHILAT

Yayına Hazırlayan: Mizbah FİSKAYA

Baskı ve Cilt

Gün Matbaacılık

Reklam Film Basım Yayın Sanayi Ticaret Ltd. Şti.

Beşyol Mah. Akasya Sk. No: 23/A

Küçükçekmece / İstanbul

Tel: 0 (212) 580 63 81

ISBN : 978-975-9094-79-9

MEDİSA Eğitim Basım Yayın Reklam

Atatürk Bulvarı Ünlü İş Merkezi No:25

Kat:5/105 Unkapanı/İSTANBUL

CANEY

Halil GÜNEŞ

MedŞiir

CANEY

Gece dem bulur gözlerinde
Zifır karanlığa sığınır susarım
Kızıl bir bulut gibi geçer düşler
Göz pınarlarım ıslanır; ağlarım.

6 Mayıs 2009
Amed

Halil GÜNEŞ

1969 Adana doğumlu olup ilk, orta, liseyi Adana'da; üniversiteyi ise Sivas'ta okudu. 02. 01. 1993 tarihinde devrimci eylem ve düşüncelerinden dolayı tutuklanıp, müebbet ağır hapis cezası ile cezalandırıldı.

Halen Cezaev(ler)inde...

Şiir Dizini

Önsöz	9
Caney	12
Halepçe	72
Şubat	73
İşara	77
Sesler de vurur	79
Dağın güzellemesi	80
Heval	82
Parlak gözler	85
Aşkın...	86
Sesinizde dillenenler	88
Korkunun korkusu	90
Aşk ömürlü	91
Usul	93
İlaç	94
Sonra	95
Gitti	96
İçimde	97
Tülsüz	98
Bir gece sızdır düş	99
Çocuk	100
Akıyorsun	101
İçimdeki	102
Saat şiir	103
Aşkumar	104
Aşk mı ?	105
Z/amansız	106

Mavi	107
Akış	108
Huysuz	109
Rüzgarsız	110
Aynur YAŞLI 'ya	111
Niye	112
Hançer ağzı	113
Unutuşlar	114
Gölge	115
Gece	116
Lacivert	117
Hey	119
Cevapsız soru	120
Gö mü	121
Her giden...	122
İz	123
Şizofren	124
Budur aşk	126
Zaman üçlemesi	127
Işığım	131
Sesler yüzler ve sen	149

Anılarına...

Dilan'a - Ercan'a - Adnan'a
Ayten'e - Jiyan'a - Alişer'e
Bawer'e - Devrim'e - Tanya'ya
Lehi'ye - Berxwedan'a, Kasım'a
Ve adı yüreklerde binlere...
Elleri öpülesi Analara...

Halil GÜNEŞ

Önsöz

Işıkları sönmeseydi gecenin, girmezdik denizine şairin. O ayrılık rüzgârı götürmeseydi bizleri uzaklara...

Bilmezdik dağları, bilmezdik dostu, sarı ipekleri, girmezdik koynuna aşklı sevgilinin. Kanmazdık dudaklarına keleklerin. Tanımasaydık Renas'ı, Doktor'u, İbrahim'i dönmeyecektik Caney'e dönmeyecektik, bakmayacaktık, üzüm taneleri gibi dokunan sözlere...

Caney, Doktorun kelimelerine işlenecekti. Yakışacaktı ser veren melodiye, şairin şiirine...

Unutmayalım ki bu topraklarda melodi, çocuğun 'parlayan gözüdür' Aşkumar"ın derinlik izidir.

Biraz da Caney'dir.

Durak izi yoktur Güneş'in; her durak yeşeren filizdir, Dilan'dır, Ercan'dır. Her bakış hatırlatır.

Geceye düştüğü gibi düşmez, ayazda işleyen kurşun gibidir. Doktor bunu da bilir.

AYTEN; ay teninde işlenmiş sözdür, kar'ın beyaz yüzü dokunmuştur eline. Efsunlanmış kelamın sihiri, masalların sessiz kadınıdır.

Hayatın ölü sokaklarında girer mısralar, en kavruk ziyaretlerin duası olur, adını JİYAN diye yazar, kadim toprakların mendiline. Kadim topraklar ki, şiir eker diline.

BAWER; inanmaktır. Adı kadar, kendi işlenmiş tabletlerde, Diyar-ı AŞK'tır.

DEVİRİM, sesin kıvılcımıdır. Gür ateşlerde sevdanın közüdür, damla damla iner kalbe. Dokunuştur.

1992'nin soğuk ayazında vurulduk Halil'in gözlerine, gözsel şiirine. Henüz, mısralara dönüşmemişti kelimeler, serçe mi-sali dünden bugüne, eksik kanatlarla giriyordu Özgürlüğün kalbine.

Zamana sığmayan bir tad vardır her izde, saat saat; gün gün düşer yüreğe. Dağ, kent zindan olur. Şiir, düştüğü her toprakta, kendini demler. Kelimelere zaman aşılır, toprağa düşen aşkları dokur. An olur BERXWEDAN olur adı, an olur LEHİ, gün olduğunda, boncuk taneleri gibi girer ana koy-nuna... ANA ‘ ki toprak olur Kürdistan’da. Her adıma yıldız eker, her gecede ay toplar avuçlarında.

O, bilir. Çıldırasıya dokunan gecenin ışığını, dökülmüş, yıkılmış evleriyle çocuğun gözüne yansıyan köyü. Toprak özlemyle, uzaklara direnen nineyi. Aşk gözlü kızı O, bilir.

Böyle dönüşür şiire Caney. Halil GÜNEŞ bunun tanığı olur. Sözü alınmıştır tanığın. Yazının resmi böyle çizilmiştir şiir’ de.

Bir de, sızım sızım sızlayan düşleri söylemek gerekir.

Bilinmeyen izleri, dokunulmayan, yürünmeyen patıkları, kıyıda köşede kalan sırları.. Doğmamış, satır aralarında gizlenmiştir. Fırtına olmuştur okurken, düşünüldüğünde ılık sağanağı.

Böyle bir sızdır Halil GÜNEŞ ve şiirleri. Geceyi aldığı anda koynuna, hele bir de sigarasını sarmışsa, sessizlik dokunmuşsa tenine, bütün noktalar, günah gibi iner yüreğine.

Bin kez vurur kendini gecede, arınır, bir azize gibi dokur tarihin, aşkın seyrini.

Bütün acıların sahibidir, O!

Acının ezgisini yazmıştır, bileşik evrenlerde.

Bin boyut olmuştur sezgide

Aşkın ezgisi Caney’de böyle buluşur.Caney yoğunlaşmış aşkın,özgürlüğün izidir Halil GÜNEŞ’te...

Bejdar Ro Amed-Yılmaz YÜREK

Aralık 2008-Amed

“iyi
ama
sen bana parayla
göl almayacaksın
gidip
bir
Tiran’ın
bahçesinden
koparacaksın
ellerin
kanaya
kanaya...”

(N.GÜN.U)

CANEY

Sakin susma!
Sustun mu?
Dağ susar
Suskunluğun dağdır senin
bill!

Susma,
Susarsan
Amed susar!
Bu ova, bakir topraklar
Bu savaş artığı varoşlar
Çığırkan çocuklar, aç bebeler
susar

Dicle akmaz, yaşam yiter
Bu yürek de susar
Alır gider başını
Sonsuzluğa...

Kasım 1999

Ankara

Caney

(...)

Kurşuni bulutlar sarınca göğü
Gri bir şafağa dönerdi yüzün
Bir hüznün becerirdi
Gülüşlerinin kıvrımına asılmayı
bir de...
Karanlıklar katrankarası
Gri şafağın doğum sancısına
tutulurken
Susardı hüznler...

Nisan 2000

Ankara

Halil GÜNEŞ

(...)

Soğuk duvar, kirli cam
Gözlerini dik gözlerime
Usul-usul ak damarlarıma
Tattırmam
Çektiğim acının zevkini
Yol bilmezlere
Gözlerini yasla gözlerime
OKU
Acının
Amansız tarihini

15 Haziran 2000

Ankara

Caney

(...)

Gülçelik motiflerin
Beton koruganlara
Nakşedildiği
Sızılı günler var
önümüzde
Bir parça umut koy
Sırt çantana
Yine güller yeşerteceğiz
Geleceğe
Beton kıran cinsinden...

19 Temmuz 2000

Ankara

(...)

Şu Nemrut gecede
Ne olur
Sar beni
Ört ruhunla
Dışarıda
İhanet kuluçkada
Kimyasal
Kan yakıyor
Mors alfabetisiyle yazıyor
Cellât stenograflar
Hüzünle kalırken bakışların
O kirli başkentte
Çingene boncuklarla işli
kefiyeme
Yollarda sesini doluyorum
Şimdiden özledim
Hüzün asılı bakışlarındaki
Tebessümü...

28 Eylül 2000

Adıyaman

(...)

Acımı kanatıyorum
Ufkun ardında
Tekmil gizlenmiş
Fırtınalar öncesi
Acımı uzatıyorum
Uçurumlara
Gökkuşağı misali
Bir ana ağlıyor
Çocuğun yasında
Acıya zincir vuruyor
Kan gözyaşlarıyla

Sen direncimsin
Yaşama dair
Kırılan dişlerimden
Arta kalan sızıya
Gizledim
-de
Sızıları sevdim

16 Aralık 2000

Adıyaman

(...)

Dağ nasıl ağlar
Irmak niye küser
Nemrut kime kızar
Gördün mü?
Nemrut'un gözyaşlarını...

Lanet kara Şubatta
Hücrede taşlaşan yüreğin
Dörtmala ölüme sürdüğü
O trajedinin çırl-çıplak
yarı-finalinde.
Nemrut bile ağlıyor
bahtsız çocuklarına
Bizlere...

7 Şubat 2001
Adıyaman

(...)

Sevgilim
Yanacaksam
Gözlerinde olsun
Alev-alev
Harlanan
Newroz gözlerinde
Külleri savruk köz misali
Al!
Al tutuştur!
Yüreğimde,
Taşdım ellerine.
Sür meydanlara
Körükle
Yak
Yak
Yak...
Ateş sözlüm!

21 Mart 2001

Adıyaman

(...)

Sen-in
Öfken güçsüzlüğündür
Hep öyle kalacak!
Oysa
Ateşten aldın dersini
Acını öfkene işle
Kendinde yan
Kan
Kahr
Ayrılık
Yüreğinde öğren!

22 Mart 2001

Adıyaman

(...)

Gökyüzü geceleşirken
Karanlık örgüsünü bozuyorum
saçlarının
Derin vadilerin nefesini taşıyor
Soluğun soluğuma
dilsiz
çılgın...

30 Mart 2001

Adıyaman

(...)

Naz'e'ye

Bulut yüklüdü.
Kadın da!
Bulut ölüm taşıyordu.
Kadın da yaşam!

Toprağımıza zehir yağdı,
Bulutlardan.
Ölüm çaldı!
Körpe bedenlerde
Yaşamı!

Kefen kanarken;
Öfkesinden!
Gökyüzü örttü.
Gözlerini.
Kadın sancılanırken...

25 Nisan 2001

Adıyaman

(...)

Bütünüyle toprağa düşenler
zgrlk kapılarını aralar
Uykuda dş değil yaşananlar
Kaldırın
Kaldırın
Kaldırın
Başlarınızı yastıklardan
Tetiklensin kavga
Açlığın namlusunda
Bedenlerimize dil olan
Tek gerçek
Yaralardır

7 Mayıs 2001

Adıyaman

(...)

(1)

Zaman mekânıdır kutsal doğumların
Yenilgilerin ağır yükünü taşır ovalar
Yas tutan kenar mahallelerde
Siyah bir sığınaktır ölümlere insan-
-lığımız

Tedirgin, acemi, ürkek
Uykusuz gözler çapak salar
Amed, Harran, Çukurova'ya
Ah açlık!
Kamyon kasalarında, römorklarda
Göçebe naylon çadırlarda
Kavruk çocukların çığırktan sesi

(...)

(2)

Yazılmamış zamanlarda
Faili bilinmez kitap'la
Vurulmuş ruhlarımıza mühür
Mühür...
Kendini vuran ellerimizde
Sihrini yüreklere işlemiş
Bir büyük sır
Ve sır
Sözcüklere düştüğünde
Kan olmuş efsun
Aşk ve ihanet sarmalında
Ey
İsyana ebe zaman
Aşk yeşertiyor dağlarımız

17-21 Temmuz 2001

Ankara

(...)

adın
adın bir an bıraksa
üşüyor
ufalıyorum
götürme
götürme adını
uzak zamanlara

adın
adın diyorum
çözüyor
sır tutan dilimi
karıştırıyor
kalabalıklara
kağıtlara...

12 Kasım 2001

Amed

(...)

Düşle gerçeğin sırları yazılı göğsümde
Tarih gererken kollarımı askıda
Gözlerim gümüş bir aynada
Suretini yansıtıyor dolunayda
Gece acının derin nefesini tutuyor
Yüreğimin çevresinde dolanırken
Bir kelebek soluyor kesik-kesik
Tutsak şehrin kenarında
Dönüyor bedenim
Kanlı bir otomobil lastiğinde
Gözlerinin karasında kutsanan aşkın
Kolları sarıyor bedenimi
Ürksem de ölmekten
Umarsızım yaşamada
Biliyorum
Gözlerinde demlenir düşler
Masum bir uykuda
(bu şehrin
en kalabalık
en dar hücresinde
kelebek ve akrep
kol-kola iken...)

14 Kasım 2001

Amed

Halil GÜNEŞ

(...)

Alevler yükseliyor tenimizde

Kirpiklerimizde kıvılcımlar

Gözlerimiz akıyor

Amed!

Cam karası gözlerimiz

burçlarında

Ocak 2002

Amed

(...)

Acılarla büyütüp
Kan sızan yaralarım
Emziriyorum seni
Bu halkın

acısı

açlığı

ve

umudundan

gayrı

nedir

şimdi

ellerimde

kalan

Ellerimde...

Ellerim...

Elleri...

Eller...

El...

El aman!..

Hangi tanrı dindirebilir

Topraktan

senden

uzak

ellerimdeki

hasreti...

Şubat 2002

Amed

(...)

Dicle'nin yakamozları
Ezgili bir ağda dönüyor
dilinde

Bu karanlık yerde
Acıları közlediğim
Yüreğim üzerinde

Süzülür ruhum
Düşlerinin
Kıyısında
Saçlarına değse
Rüzgar çıldırır
Nasıl dayanırım
Sensiz kendime

Şubat 2002

Amed

(...)

Acıların gergefini özgürce dokuyacak
Silme bakır geceleri
Ören kalemim
Ciğerlerimizde paylaştığımız sigaranın
Ayrılığı kanatan ziftli dumanı
Ve kesik dilimde sızan kan tadı

Cane ellerimi koy yüreğinin üstüne
Sonra boynuma sar kollarını
Bu gecenin imansız yalnızlığı
Bak hasta yatağım cehennem
Çarşaf kefen üstümde

8 Mart 2002

Amed

(...)

Çözülür on bin yıllık sır tabletlerde
Susar sevdana bu yürek
Saçların yıldız bırakır yüzüme
Çiçeklenir dilinde yaşam
Senle durulur Akdeniz
mavişir gökyüzü

Gözlerimde yansır boşaltılmış bir köy
On bin yıllık taş tabletlerde
Paslı bir hançer okutur hükmünü
Söz harflerini yakarken dilde

Ağustos 2002

Elbistan

(...)

Küserken sular nehir yataklarına
Ölüm ağzımda kurumuş çamur tadı
Göğsümde eski zamanlardan miras
Sahibini arayan eski bir hançer
Sürer damarlarımda zehir zemberek
saltanatını
Gözlerimde dillenir kara kurşuni halkalar
Acı zavallı, boynu bükük utanır
Kendini kaybetmiş gecede katil
Hükümsüz bir despot taslağı
Saplar, durmadan saplar yüreğime
Muzaffer sancağını kanlı mızrağın
Asuri, Persi, Acemi, Türkü lisanıyla

Cane sen gülünce teninde
yenilir ölüm
Zap-t-edilmez kavgam...

Eylül 2002
Elbistan

(...)

Sınırsızlığı duyumsarken
varlığında
Çiğın çimeni öpüşüne
Ve uçsuz-bucaksız gecede
Yıldızların kayışına tanıklık
Öyle ya
Unutmak!
Her şeyden uzun sürer
Yetmez ki
Yaşam kendine

01. 10. 2003

Ceyhan

(...)

Özlemek filinin her çekiminde
Aklım karışıyor artık
Hangi zamanda söylenir
Şiir bilmiyorum

Düş-düşünce iki hısım
Aynı yumurtada ikiz
Karabasan kâbus oluyor
Karanlıklar getirince gece

Tüm filleri anlamını
Bırakıyor baş ucuma
Yastığımda gözyaşlarımın
Tuz kokan nemine

Bir başka seviyorum
Tuz kokulu kılıfı
Zamansızlığa götürüyor
Başım üstüne düşünce

Başım omuzlarıma yük
Sarsak bir sayıklayıcı
Çekimlerden soyunmuş
Fiillerin mahşeri sükûnetinde

Ah bir engizisyon kurulsa
Düşüverse hasır sepetin
Tam ortasına başım
Kendimden istifa etsem

Tıpkı tüm çekimlerini yitirmiş
Fiiller gibi
Yalın
Yalnızlığa mahkûm...

07. 11. 2003

Ceyhan

(...)

Bir ben çıkarım sabahları
Kilidi açılan havalandırmaya
Uykuya küsmüş gözlerde
Titrek gövdemin yorgunluğuyla

Tokat gibi çarpar suratıma
Toroslardan inen poyraz
Ciğerime yapışır sigaranın
İlk nefesi derinden işler

Henüz yağmamış yağmurun
İşkencesiyle sızılar dizlerim
Olsun işte yine ıslanacağım
Çünkü kokunu getirecek sağanaklar

08. 11. 2003

Ceyhan

(...)

Düşüme ısı-ışıl yıldız olanlar
Pul-pul tozuşuyorlar zamanda
Can çekişiyor resmi zulada
Umuda işli,yolda kalanlar

Bir ömre durak mı olur
Aşk-ı aşkla soluyan
Mahpus küfü hücrelerde
Ya yüregim/labirentlerde

21 Mayıs 2005

Adana

(...)

Ne sarar sarmalarda
Korur řu çıplak yüreği
Cehennemi yalnızlıkta
Ne sođutur kor alevlerle
Dans ederken kötölükleri

Bir duvarlar bir hasretin
Sıkıştırır mengene gibi
Kendini vurur, çocuk yürek
Asılır gözyaşlarına olmaz
Kopar bođulmaz suretinde ipi

Çaresizlik vurur yürek
sarkacında

21 Ekim 2005

Adana

(...)

Düşlerle düşmüşüm
Yatağında su misali
Akıp giderken yaşam
Sen bellemişim bendimi

Her sağanakta saçak
Her fırtınada liman
Kuyruğumu kısıp it gibi
Düşlere düşmüşüm

Oysa ne saçak
Ne de sakın liman
Zemheriymiş gözlerin
Bakışların ayaz

Hep kendime yürümüşüm
Islak ayak izlerinde
Gözlerimde donakalmış
Ayazında yaşlar

Düşlerde donmuş
Düşmüş gözlerine
Ömrüm hep kış
Bakışlarım donuk

01 Mayıs 2007

Ceyhan

(...)

Dondurupta bakışlarını
Korkunç fırtınaların girdabında
Perdesini indirdin karagözlerinin
Bir başıma bırakarak.

24 Haziran 2007

Ceyhan

(...)

Sendendir işte
Buluta, rüzgâra
Yağmura borana
Harekete hasretim

Yırtılan uykularda
Boşalan gözyaşları
Gizli gizli
Islanan kılıflar

Sendendir
Tapındığım acıya
Gece gündüz
Küfrettiğim
-de

2 Temmuz 2007

Ceyhan

Caney

(...)

Yokluğun boşluk halim
İmge ve simgeler dolduramıyor
Zihnimi
Varsayıyor yaşadığım
Bilmiyorum
Yaşamın ne olduğunu
Boşluk
Boşluğun
Ben'i kaybettirdi

08 Kasım 2007

Ceyhan

(...)

Gece saçlarını bozuyor
Başımda gök katran karası
Zifirini bırakıp göğsüme
Kendi karanlığını lanetliyor

Kurşuni bir kalem
Kömür karasıyla
Adımın baş harflerini
Kanatıyor kâğıtların ağına

14 Şubat 2008
Ceyhan

(...)

Kederli bir nehir gibi
Akıyor gözpınarlarım
Dudaklarım titreşiyor
Adının ilk hecesinde

Yavaş yavaş yakarak
Tuz tadında her şey
Ekmek, su ve tenin
Çatlamış dudaklarımda

Ölüm hoyrat açlığıyla
Kederli bir nehir gibi
Salına salına yürüyor
Yüreğim-de hasretin

Mayıs 2008

Amed

(...)

Ne zaman duysam adını
Bir yaşanmamışlık yaşanır
Acıların kararttığı yüzümde
Hep aynı ipte sallanır içimdeki
çocuk

Yaşanmayacaksa yaşanan
Yaşamın anlamı nedir?
Diye sorar salya-sümük
Yitirdiği anlamlar arasında

İki sözcük benzeşmeyince
Susar ve sıkar boğazını
Hep susulacaksa böyle yanarak
Aşk ile sallanmakta güzeldir
İpte...

Çocuk ölür
Çocuklar da ölür
Ama dünya bu
hep döner...

Ağustos-2008

Amed

(...)

Susmak
Ve içindeki tüm sesleri susturup
Dinginliğin derinliğine
Kendini bırakmak kendine...

Sus
Sus şimdi
İçindekileri de sustur
Kendini kendinde duy
Ve dinle

Eylül 2008
Amed

(...)

1

Ölüm kapımı çalıyor
Yaşam elini çekiyor
Gün görmemiş tenimde
Soğuk bir ürperti

2

Bir kahrkahaadır intihar
Yaşam denilen ayartıcıya
Kendini pazarlayan aşka
Güveni çürüten sevgiye
dair...

3

Yokluğun karanlığım
Suskun isyan oluyor
İçeri(m)de...

4

Gene yanıldın ey kalbim
İyilik yapacak kimse(n)de yok
Tüken o halde beklemekten
Tüket içindeki kandilin yağını
İki yüzünü de yak!
Merhamet denilen ayartıcının
İblis sever yalnızlığını
Korkma
İsyan hep güzeldir!

Kasım 2008

Amed

CANEY

Hesaba kitaba sığmaz senden kalan ceza
Bir azaplı iç çekiş, bir bitmez müebbet
Her anı eza olan varlığım senden ceza
Ne kalem yazar ne kurşun alır hesabı

Gerisini boş ver kimseler duymayacak
Jop, kalas, dipçik sağanaklarındaki yılları

Hüzün ki ellerinden tuttuğum
Gecenin karanlığıma bakan gözüdür
Baştanbaşa ruhumun kozası
Gövdemin kendi gölgesine sığınması

Kâğıtlar, levhalar, kitabeler saklar zamanı
Zaman ki;
kendinde bile durmayan bir kabul
İnsanlığın hafızasında bitimsiz kurgu
Senden kalan cezanın çetelesi...

Aralık 2008

Amed

(2)

Tiranların ölüm kustuğu kanlı zamanlar mevsiminde
Kozalarını yeni parçalamış
Kelebek ömürlü sevinçlerle büyüdük
Sadece ve sadece ay ışığı yansıtır
Acının pırlıltısını gözbebeklerinde
Zulüm anlamını yitirse de
Bedenlerde hükmünü sürdürüyor
Hüzünlü bakışlar gözlerinin karasına
Umudu yazıyorum gök-yüzüne
Bir yıldız oluyor alnında kavgamızın nişanı
Kaniyor yüreğim kendi olan yabancılara
Yasaklayamaz bu aşkın şarkısını hiçbir güç dilimde

Göğsümüzde kışlasa da zulüm
Baharda yeşeren kavgadır Mayıs
Kansular patikaları, soluksuz canlarda nefes nefese
Eğemez başımızı hiçbir kıyım kristal mevsimde
Kelebek de olsa sevincimizin ömrü
Ölümden ötedir onur
Yaşamı süzecek zulmün hasadında
Alnı göklerde ölümsüzleşenler

Kaldır başını dağ yüreğimize tetiklendi yaşam
Neslini yitirdi kıyım tufanını yaratan karanlık
Tiranlar kendini kusuyor.
Acısıyla güzelleşti.
İnsan yanımızın sadeliği
Gözlerinin karasına ağaran şafakla
Ölümün kıyısına düşse de ihanet
Direnen yaşamdır, Mayısta...
İnat!
Özgürlük boğulmayacak
Ne ellerimizde ne de yüreklerimizde
Büyüyecek, büyüyecek, büyüyecek!
Toprağı kanatsa da ayrılığın gözyaşları

Gün doğarken, zulmün sağanağında
Kör bıçak ile kestik göbek bağ(lar)ımızı
Aç ve acılar içinde...

Mayıs 2001
Adıyaman

(3)

Alev alev yanan bir ülkeydin kollarımda
Sümbül kokulu dağlara savrulur saçların
İlahi ışığın nefes olur bedenime
Gün doğar hep güneş açar gözlerinde
(gözlerin her iklim
bahar saçar)

Yokluğun iki ağızlı kınırsız bıçak
Saplanır yüreğime öyle aç öyle hoyrat
(yüreğin fırtınalara karşı
hep çığlık-çığlık yaşam)

Yüreğin ki beşiğim, toprağım
Tohumdan başağa katıksız ekmeğim
Nesiller boyu minnetsiz doğurgan
Bire bin veren bereketli, mağrur
(ellerin, yüreğin dili
toprağın tanrısız ezgisi)

Ellerin alev alev yanan ülkem
Avuçlarımda isyan dağı yakar acı
Ellerinde on bin yıllık esaret
Tohum çatlatır göğsünde oğul-oğul
(sütü kesilmiş analar
kurutmuş gözpınarlarını)

Kırk kapıda kırk kez arınırım ruhunda
Tapınır coşkunun sağanağına bedenim
Yüz sürerim ayak bastığın toprağa
Yüreğimde eşkıya bir sızdır hasretin
(kavurur da dört duvarda
çaresiz ellerim bağlı)

Ey uzak ve ulaşılmaz doruklardaki
Sevdalım
Bende insanlık kanar, sende ben kanarım
Nehirler bu aşkın sırrına kanar
(sır kalblerde mühür
lal dilin suskunluğudur)

Nisan 2002

Amed

(4)

Cane
Gözlerine
Gözlerinin karasına
Doğunca güneş
Bir çağ yangını tutuştu
O gün doğuşunda

Teninde zaman
Toprakta ellerin
İşledi güzelliği
Ellerin ki
Çağlar yoğurur
İnsanlığın yüreğinde

Her damla alınterin
Bir nefes özgürlüktür
Zulmün
Soluk işaretler çizdiği
Göğüs kafesinde...
Ah!
Bu tarihin
Murdar fermanı
Ayrılık
Dikiş almaz yara

Kanar

Zamanın boşalmış zembereğine

Zaman

Ruhumuzun saklısında

Kendinin tanrısı

Büyük sonsuzluk

Kimine de

-namert mezarlık-

Ayrılık

Kanar

Kanattır.

Zulüm

Zamana gerse de kavuşmaları

Umut

Gözlerinin karasında

Geleceğe yazgılı

Işıktan kitabe

Direnir

Ellerinde

Alın terinle sevda

Ve

Büyütür bizi

Ayrılık işleyen

Zamana inat

Nisan 2003

Ceyhan

Neyim ki varlığıyla dolu dünyada
Bir soluk, bir yürek çarpması
Öncesiz ve sonrasız bir nokta
Devrik bir cümlemin peşinde

Ses dilimde maddeleştirir
Soluğun hınca hınç öfkesini
Zamanın, evrenin ve bedeninin
Sınırlarını bilinç kesse de

Bir soluğum yürek çarpışında
Kıyıları tekmeleyen dalgalar gibi
Yanılgılar çemberine hapsolmuş
Unutkan aklın med-cezirinde

Kendi zehirlemek üzere
Ateş çemberinde bir akrep
El değse, rüzgâr savursa
Ölümü tadacak bir kelebek

Soluk bir soluğum duvarların ardında
Yankısı unutulmaya mahkûm bir çığlık
Her atımda kendini öldüresiye vuran
Zırhı alınmış bir göğüs kafesinde

Bir soluktum, bir ağaç sürgünü
Kendine kör milli gözlerde
Bir yıldızdım öpülesi ellerinde
Şimdi kül ve taş yığını

Al bir hançerde vur artık
Limanına demir atıp
Kesik kesik soluyan
Kelebek ömürlü akrebe

Al bir hançerde vur artık
Ne zaman durur ne de dünya
Ne sen ağlarsın ne de hiç kimse
Zaten gömülüdür sensizliğe

Her gece bir karabasan sensiz
Histerik kıskançlıklar ortası
Rüzgârın senfonik ayininde
Örtünürüm acının cübbesine

Sadece surlara sığmamış kentin
Kara gözleri dolar belki yokluğuma
Yaslı, yaşlı kaldırımlar ağlar
Al, vur paslı bir hançerle

Neyim ki sorgusuz hükmü verilmiş
Yargıdan imtina bir soluk
Kelebek ömürlü akrep misali
Onu da paylaştım seninle

Al, al paslı bir hançerle vur
Vur, vur ki soluğum kesilsin
Neye ve kime yarar

Nisan 2004

Adana

(6)

Aynada cehennemlik
Kan oturmuş kara,
Halkalarla tutsak
Kendi çukurunda
Işığı sönüyor gözlerimin

Ne nisanın gül kokusu
Ne mayısın gülümseyen yüzü

Yılların her kendine çekişinde
Ayna sır' rını çürüttü
-de

Sabır işte

Bekleyenin umudu kadar
Bekletenin unutuđu da...
Bedende tutsak ruhun
Kayıtsız çevrimde
Bir umut; ürkek
Bir cılız su; titreğ
Yol bulmuş yolaklarda
Çöle ulaşır kurusa da
Okyanusta boğulsa da
Hedefin de, hiç olsa da
Dönüşü yok!
Yordamsız yürür
Işığını kısmış umut gibi
Hiçbir söz
Baştan çıkaramaz ki;
Uçurumda kendini bulup
Aynada yansıyan gözleri

Nisan 2006

Elbistan

Halil GÜNEŞ

(7)

Sevgili
Solurken nefesini
Zaman sustu
Can sabrı bu
Sözcük dile değdi

Sümbül kokulu
Kara gözlü
Gamzeli
Esmerdağlı

Yokluğunla
Küstü yürek
Gecenin rahmi
Ruhumda kanadı

Ne zindan kaldı
Ne de zaman
Her şey, hepsi
Acz ürünü melankoli

Mart 2007

Ceyhan

(8)

Yüreğimde ayaklanan
Dinen, suskun acıladı
Gözlerime davet verdiğin
Uykusuz gecelerde

Öksüzdür içimde kıvrılıp
Salya-sümük ağlayan çocuk
Elenmiş eleklerden arta kalan
Kalbur üstü bir çift sözle

Kendi zamanından kalma
Bir iç çekiş bir uzun ağıt
Ağırlığına kurşun dökülen
Bakışlarda soluk gümüş

Ektiği patikalarda dönmeyen
Dupduru bir isyan
Kendi aşklarına vurgun
Ve yalınayak bir çağa

Pervazsızca girerken
Ellerinde umut diye
Yüreğini sınırsız kavramış
Dilsiz bir çocuk...

Mart 2008

Ceyhan

Susku

Bir mengeneeye alınmışçasına

Tüm sözcükler suskuda

Sıkışmış dudaklarımda

Tutsak umursamazlığıyla

Dilim kenetli dişlerimde

Hareketsiz bir pelte

Eller geldi de çılgınlığıma

Bir sana erişemedi sesim hala

Yürek değil göğüs kafesimde

Her atımda bir isyan

Her sabah sallar tavanda

Vurur kendini dilsizliğinde...

2009

Amed

UZAK VE ULAŞILMAZ OLANA

(1)

Zamanın çılgına çevirdiği
Kendine küs insan
Karanlık sonsuz düşlerin
Masum çığlığında
Sustu!
Kan tutuştu
Ak kor damarlarda
Dağ aşka coşarken
Göksel bir acının hoyrat çığlığıyla
Çılgık çığlığa fırtınalarda
Gözlerinde geldim dünyaya
Namlu yaktı, göbek bağımı
Ateşten kollarınla sar
Sarmala, kundakla, koru!
On bin yıllık acının hawarıyla
Korlaşmış bedenim

-i

(2)

Gör

Gözlerime doğarken güneş
Büyüsü bozuldu zulmün
Esarete hüküm koydu yüreğin
Beni, ben yapan nefesinle soluklanıp
Toprak yedim ellerinde kutsanarak
Sevincin gözyaşlarıyla emzirildim
Masallarda uçuşurken sürgün

ve idam kararları
beynimin en kılcalında
yüreğimin her kendine
vuruşunda
ve her solukta
Tenimde cansın!

(3)

Hey be!
Heeeyyy!..
Kör, karanlık ve kendine soğuk hücrede
Yüreğimdaki zafer yemini
Direnç ışığı
Kor bedenim yalım saçar yokluğuna
Alev alır hasret
Tutuşur bir kürdili özlem, sızılar
Tutuşur!
Tutuştur, gözlerinde doğurduğun
Bu kavruk tenli gerillanı
Ateşin ilmi töresiyle
Ölmek yüreğinde sonsuza dek yanmaktansa da...

Ben ateş
Sen yasasın zamana
Uzak ve ulaşılmaz olan da

14-15 Temmuz 2001

Ankara

(4)

Rüzgârın taşıdığı bir sızı oturmuş yüreğime
Kayıp kimliğimin suretleri yansıyor
Zagrosları dalgalandıran saçlarında
Ateşine baş koyduğum iki kor gözlerin
İlk arındığım, ardına ağladığım
dünyaya baktığım

Tufanların taşılaştırdığı öfkemizin toprağıdır
Tapındığım; isyanın bilinci kınında gizli
İki can tek sesiz, soluk-soluğa puslu yollarda
Ve bir sözüz
Sözün namus olduğu vakitlerden yarınlara

(5)

Orta yerde tarihin tutanakları
İlmek üstüne ilmek atılan idam düğümleri
Sayısız tekme ile sallanmış sehpa
Göğsümde hükmün yaftası
Ellerinde işlenen kefenim

Halil GÜNEŞ

(6)

Yüzümü gökyüzündeki yıldızlarla yıkıyorum
Solğun rüzgâr gibi sarıyor bedenimi
Tüm yasaklardan imtina sıcak bakışların
Karanlık kahhar geceleri yakan meşaledir
yüreğimde

7 Ağustos 2001

Ankara

Caney

(7)

(İLK VE SON OLANDAN, UZAK VE ULAŞILMAZ OLANA...)

Sesinde saklı ılığım düşüyor gözlerinden süzölerek
Bir yol, yılların oluşturduduğı suretindeki hatlarda
Gözlerinden akıp, ayrı yolların çekimine tutulurken
Dudaklarının kıyısında birleşiyor ılığım hasretle...

Kanlanmış, küf kokulu karanlık hücremde
Suretimi aydınlatan gözlerinde oynaşıyorum
ilahi özgürlükle
Yırtıyor karanlığın perdesini aydınlık yüzün
Hırçın bir kristal ırmağı gözpınarlarım
Tutunduğđ acıları mabet yapan
Sümböl kokulu saçlarında
Bir tek gözlerin kalsın doğduğum
Bir de yüreğim, tut avuçlarında kalsın

10 Mart 2002

Amed

Halil GÜNEŞ

HALEPÇE

16–17 Mart gibi bir gece
Sömürgeciliğin kıyıcılığında haince
Kalleşçe
Vuruldu Halepçe

Kefensiz bedenlerde
Ölüme
Tanıktır insan yanımız
Kimya düşerken gecelere

16 Mart 2001

Adıyaman

Caney

Bir pusuydu Şubat

Ağustos gülüşlü çocuklara...

ŞUBAT'IN YASINDAN ÖZGÜRLÜĞÜN DANS'INA

(1)

Yıkılır tapınaklar saraylar susar
Krallar çekilir yeryüzü tahtlarından
Silinir gökyüzünün despot tanrıları
Bir balıklar kalır açık denizlerde
fırtınalara siper

Yıldızlar tozuşur, gezegenler şaşırır
Galaksiler kaybolur kara deliklerde
Evren boşalır Şubat'ın ruhumuzda
kanayan yarasına

Ama güneş
Güneş hep yalnız,taze bakır
Işır, ısıtır, sarar
Yanar için-için
harlar bilinci

(2)

Kürdili geceleri zapt etmiş
Her çatıda ölüm bekleyen baykuşlar
Bilirler, bilirler
Kaç bahar tohumladı bedenlerimiz
İnsanlığa yurt bu toprakları
Kaç bahar yeşerdi isyan çiçekleri
Kaç zafer tutuşturdu tereddütsüz
 bakışlarıyla çakır dikenlerini
Kaç kez kutsandı İbrahim'den beri
Rıha'nın sarı-sarı başaklarında
 Özgürlük

Ve kaç kutsallık kölelik yarattı
Kendi kavminin çocuklarına
Kimi pazarlarken üç paraya ruhunu
Kimi çarmıhlarda söyledi son sözünü

(3)

Ya Onlar
Onlar ki;
Arabi, Persi, Türki lisanları
Kutsal kitapları, Nebileri, Peygamberleri
Ve tek tanrıları mülkleri
Kılıçları, atları, tankları, toplarıyla
Mekân tuttular toprağımızı

İşte
Onlar
Dilleriyle hal yolunu bulanlar
Bağrımızda kardeşliğin hançeri
Bahçemize darağacı kuranlar
Kitaba küs kavmin kelimelerini
Paraya tahvil edenler

(4)

Dünya bir dehşet denizi
Şubat paslı, kanlı bir hançer
Ada'lı yüreğimizde

...

Çıglıklar karışır birbirine
Cayır-cayır
Ne Beethoven'ın "insanlığa seslenişi"
Ne Mozart'ın "serenadı"
Ne "Dört Mevsim"de Vivaldi

Kürdili perde de
Çakırdikenlerini tutuşturarak
Zamanın şah damarına halay coşkusuyla akan
Şubat doğumlu ateşe kesmiş çocuklar
Yakamoz gülüşlü balıklara ses olur
Şubat'ın pususunda ışık arayana
ses arayana...

31 Ocak 2005

İŞARA

Yıkık surların eşiğinde
Sınırsız açıldı kapılar
Düşlerinin ortaklığına
Su ve Ateş
Düşünce ve duygu
Acı anlamını
İmge nesnesini
yitirdi

Yerin yüzünde
Acıyla gerilirken bedenler
Korkusundan kusup
Kusmuğunu yiyenlerin
Utancına tanık gözlerim
Yerin dibinde
Fareler kemirirken sol kulağımı
Kırk mumluk ampul uyuşukluğunda
Kasıklarımı dişliyordu diğer irileri

...

‘onurun direncindir’ diyen
Anaların çığlığında
Nakış nakış Kürdi dokumalar
Örtüyordu
Çıplak bedenimi
Şimdi
Yolunu yatağını yitirmiş nehirlerden
Ruhun sızmış beynimin sığınaklarına
Bilinse de ne yazar
Ölümlülere bağlanmak
Ölmektir
Sır tutan yüreklerin
dilsizliğinde

Mart 2002

İŞARA: Mısırda yapılan arkeolojik kazılarda bulunan NARMER levhasındaki akrep simgeli aşk ve ölüm tanrıçasıdır. İşara, düşman elinden ölümü kabul etmez, ancak; zaferden sonra yenilenmek için kendi-kendini öldürür, yeniden doğar. Asla teslim olmaz. Denetime girmez. Yönlendirilmez...

SESLER DE VURUR

Gece karanlık perdesiyle örterken mezar taşlarını
Bir çığlık fırlayıp saplanıyor göğsüme
Hangi dile, dine, ulusa aittir ki çığlık
Hangi sınırlar zapt edebilir
Dilsiz ağızlardan yükselirken avaz
Çarparken sesin eşiklerine
Hangi elin vurduğunun önemi olabilir ki
Gece taşlarda yazılanlar okunmuyor

Her ses bir çığlık gibi saldırıyor ruhuma
Bir ses nasıl saplanırsa kulağa aynen öyle
Çığlık modunda aşarken keşfedilmemiş eşikleri
Kanıyor bakire zarları kulağımın
Kirlenmiş acılarla kızıla kesiyor bedenim
Dilsiz çığlık yankısı uçurumlar
Gece soğuk, üşümüş taşlar toprağın göğsünde
Kim vurur, kim vurulur, kim duyar?

14 Şubat 2005

Adana

DAĞIN GÜZELLEMESESİ

(1)

İtalikler süslese de anıtları
Söz unutulup hayasızca
Kanatlanıp uça da kentlerde
Hükmünü okutacak sensin

Göge açılan kapılarında
Doruklarına tırmanır onur
Her gözende akarken kan
Söz yaşamdır dilimde

İşte zehir zemberek hüküm
Perdesi yıkılana kadar zulmün
Hep beraber can can
Söz olup güzelleşecekler
bir ağızdan

Caney

(2)

Söz kesilirken dilde
Alevler içinde bir yüz
Aynasını tutmakta
Yalın gerçeğin
Bilinci kavurmakta
Ateşten sorular...

Ağustos 2007

Ceyhan

HEVAL

(1)

Dillenir bin yılların acısı
Gün görmemiş gövdelerde
Yanıtsız, yarınsız sorular
Üşüşür beynin kıvrımlarına

Tarih kör ve sağır bir yargıç
Dilinde halkıma ferman
Her devran hep aynı hikâye
İşgal, istila, inkar, imha...

Dağ taş, börtü böcek
Toprak dillendir isyana
Kendi dilinde kadınlar
 haykırır
Doğurdıkları bebeleri
 omuzlarda
Toprağın rahmine verilir-
 -iken

(2)

Tan ađarırken yamaçlarda
Sönüyor ışıkları
Sömürgeci karakolların
Uzanıyor bir kol ileri
Aşka tetik düşürüp
Özgürlüğü kollayarak
Yürüyor gerilla
Dağın kalbinden
Şehrin eteklerine
Avuç avuç paylaştığı
Yoksulluğu sırtlayarak
Büyüttüğü umutlarla
Kavgamın koynunda
Bir çığ gibi
İniyor dağ doruklarından

Kasım 2008

Amed

(3)

Adsız, adressiz kayıp zamanlardı
Bir analar sezerdi yitişlerini
Bir de yanında açlığı paylaşanlar
Tütün sarısı gülüşler kalırdı
Ağız dolusu çekilen halay coşkusu
Geride geçilen patikalarda
Herdem taze duran anılar
Ve yüreklere işleyen ZAPtedilmez
İsyana doğmuş çocukların Adalı aşkı

Mayıs 2009

Amed

Ve Aysel'e

Batmanlı, Bismilli... Sel çocuklarına-

PARLAK GÖZLER

Gözleri parlak çocuklar
Çamura belenmiş bedenlerle
Korkunç bakıyorlar
Ellerindeki somun ekmeğe

Çamurun ruhundaki acıyla
Kıvılcım saçan gözleri
Öfkeye dolaşıyor
Kendilerine çevrili kameralara

Bu aleve duracak
Namluya sürülecek öfke
Patladığında apansız
Daha bir parlayacak

Yol olacak gözleri
Yol bilmezlere
Ateş, aşk, özgürlük olacak
Ellerinde parlak gözlü
Sel çocuklarının

28 Kasım 2006

Ceyhan

AŞKIN VE O'NUN ÇOCUKLARI

-Uğur, Ümit-Enes ve düşsüz bırakılanlara-

Ellerine is bulaşmış çocuklar
Karanlık yakarken ateşten bedenleriyle
Pas tutmuş vicdanları bileyen çocuklar
Minnetsiz kavgada korkusuz
Cesur serhıldan çiçekleri
Baharı müjdeliyorlar
Sokak aralarında
Duvar diplerinde
Kurşunlanarak birer birer

Ellerine is bulaşmış
Kefensiz bedenleriyle
Umuda barikat kuran
Güneş gözlüler
Sır vermez dillerle
Özgürlük haykıran
Yüreği büyük sevdalarda...

Ellerine is bulaşmış
Alnı açık çocuklar
Adsız, adressiz ütopycılar
Aç, yalınayak, çatal lastik
is bulaşık yüzleri
bahar, dağ, özgürlük
kokan çocuklar

Alanlara
Patikalara
Oluşa
Suya
Suyun gözü AŞK'a
O'na özgürlüğe
Yürüyorlar...

Şubat 2007

SESİNİZDE DİLLENENLERE

(Bu şiir Radyo Gün'deki "Kentin Öteki Yüzü"

adlı programın içdüşümüdür.

Herkesin hepimizin emeğidir.)

Kaç göç verdik yıldızlara
Kaç can, kaç sevgili, kaç kardeş
Ve adı duyulmamış kaç çocuk
Verdik yıldızlar diyarına

Bu kentin öteki yüzünde
Daracık sokaklarda
Seksek atlayıp da
Beş taş oynadıklarımız

Bu kentin öteki yüzünde
Kaç liseli, kaç üniversiteli
Kaç kız, kaç erkek
Yüreğini söküp göğüs kafesinden
attı Dicle'ye

Ah o Dicle ki
Kaç Dilan, kaç Ercan, Kaç Jiyan
Kaç Bawer, kaç Ayten, kaç Berxwedan
Kaç Lehi sakladı koynunda da
vermedi elleri

Şimdi her biri bir yıldız
Kentin gökyüzünde
Her taş tutan elde
Her ateş saçan gözde
Fer'dirler

Geliyorlar ellerinde sapanlarla
Sokak-sokak, barikat-barikat
Kız, erkek kol kola
Geliyorlar yıldızlar ülkesinden
Apoletsiz küçük generallerinin
yürelerinde

Akın akın geliyorlar
Kentin tüm yüzlerini
Güneşe, ışığa, aydınlığa
Sese keserek akıyorlar Amed'e

Kasım 2008

Amed

KORKUNUN KORKUSU

Bir kordu tutuştu
Çağların külllediği
Mil oldu korkunun gözlerine
Korku da korktu bin yıllık
zulmünde
Bir ılık, bir sesti karanlığa
Karabulutları dağıtan bir nefesti
Dildi mührünü kırarken
Ağız dolusu dişlerini tüküren

Korkunun korkusuydu vahşet
Geri çekilirken yarattığı dehşet
Korkusuydu oyduğu gözler
Kestiği kulaklar boynunda

Yıllarca kana bulanmış kentlerde
Şimdi umutlarımız olan çocuklar
Öldürülüyor, durmadan öldürüyorlar
Bombalarla, kurşunlarla, dipçiklerle

Hayallerimize uzanan diller
Dört bir yanı salyalarken
Önüne çıkan her şeyi ısırp
Kudurmuşçasına saldırıyorlar

Ağustos2009
Amed

AŞK ÖMÜRLÜ KELEBEKLER

Kimliğimiz yazılı kara Bazalt taşlarında
Yürek gibi dağlar kanadı suskulara
Aşk ömürlü Kelebeklerin isyanına
Tanıktır kara Bazalt taşları ve dağlar

Bir resim, bir şiir ve binlerce kelebek
Kanatlarında aşk, özgürlük türküleri
Taşıyıp bir çiçekten bir çiçeğe
Dağ yüreklerin doruklarına konaklıyorlar

Her ilanda bir, beş, on arkadaş resmi
Dizeler alt-alta; sözcükler yangın
Sözler, o sözcükler ki birer zafer ahdı
Sorguda lallaşan dillerce söylenmiş

Güneşe, gökyüzüne selam olmuşlar
Doruklara açılan patikaları kollayıp
Birer birer aşkla düşlerine tutunarak
Umut ekmişler düzde kalan yüreklere

Her çılgıllaşan bir nota olmuş
Özgürlük yazan büyük senfoniye
Işığı taşıyıp kocaman gözbebeklerinde
Bir ülke yarattılar ezik yüreklerimizde

Adı Umut!

Adı AŞK!

Adı ÖZGÜRLÜK olan...

2 Haziran 2009

Amed

USUL

Bir hüzn yüzümde dillenen
Ağıt mı?
Türkü mü?
Yoksa çılgılık mı?

Belli değil
Ses kendine gömmüş
Yüze vurur acısını
İçimde yalnız dolanır
kimsesiz

Suskun
Usul-usul

6 Ocak 2004

Adana

İLAC

Zamana umarsız bir acı geçimsiz
Öfke kuser bedenime acımasız
Kusmuk irinler boşalır yüreğimde
Gün yirmi dört saat durmaz işte

Yürür morfinin sırtışına aldırırsız
Ağzını köreltmiş bir süngünün
hoyratlığıyla

15 Ağustos 2004

Adana

SONRA

Yürek bir iz tarlası mahçup
Ruh sahte düşlerin tütsüsünde
Serden kaçmış aklın vefasızlığı
Acının uyuşturduğu beden

Zaman suretsiz yürüyor
Yüze doluşan çizgilerde
Umut diye beslenen bitimsiz
Ayrılıkların azabi serüvenleri

Diş dişi sıkıştırıyor
Eşiğini aşmış acının burgacı
Dilin hareketsizliğinde
birer ceset
konuşsan mezarlar
ayaklanır...

17 Eylül 2004

Adana

GİTTİ

Zordur elbet kaybettiğini kabullenmek
Fırtınalı bir aşkın kıyıda bıraktığı
Kumlara bakarak yüzleşmek
Denizin yosun yeşili,göğün gri mavisi
altında...

Akıl anlamsızlıkta kendine tutulurken
Yürek sara nöbetinde sarsılarak kasılır
Acı vermeyen ağırlarda sıkışır ruh
Ve beden bir cesedi andırır yollarda
salınırken...

Zordur elbet kaybettiğini kabullenmek
Beklenilen gerçekleşmeyecek mucize
İlmek ilmek sıkır boğazını özlem
tekmellersin sandalyeni...

18 Kasım 2004

Adana

İÇİMDE

Yorgun eller uzanırken
İs bulaşmış gecenin gizine
Kendi aşkına ihaneti kodluyordu
Yalan ellerde kurşuni bir kalem

Akla ve aşka düşman korku
Sinik gecenin karnında ur gibi
Yürek kıyılarını zapt etmekte
Tutkular zavallı, ürkek, kaçkın

Bir hırsız kodluyor kalem
Kurşuni parmaklarda tetik
Düşüyor kâğıda sözcükler
Hüzün hüsrân olurken gözlerde

23 Kasım 2004

Adana

TÜLSÜZ

Duvardaki gümüş aynada
Derinleşirken yüzümün çizgileri
Acının ara perdelerinde
Hüznün tülleri dalgalanıyor

Sesi olmayan bir dil ağzımda
Eşkıya zamanlardan artakalan
Hep bilekten kopmuş ayaklarımız
Kimliği çalınmış sınırlar keşfetmekten

13 Ocak 2005

Adana

BİR GECE SIZISIDIR DÜŞ

Bir sızı gibi atılıyor gece
Kayboluyor ağıt ağlayışlarda
Karanlık perdesini indiriyor
Yokluyor yüreği anılar

Hangi birine açılsa coşku
Şaşkın, tutsak, histerik
Dönüşü olmayan arsızlıkla
Makyaj döküyor yüzleri

Hazların esrik ayartması
Kıvrak dansın sarhoşluğuyla
Kendini solurken kesik-kesik
Hastalıklı doyumun utancında

Bir maske her suret
Çıkmazlarda birer kayıp
Adsız, aşksız, ahsız
İnce bir sızı gecenin soluğu
soluğumda

14 Ocak 2005

Adana

ÇOCUK

Bedenime tutsak ruhumdaki
Derinlik değil uçurumdur çocuk
Her tehlikeye açık izlerde
Düşüp kalkan cesaret mi?
çılgınlık mı?

Yoksa
İkiz mi içimdeki çocuk?

15 Ocak 2005

Adana

AKIYORSUN

Yürüyorsun tüm günahları kışkırtarak
Yatağını terk etmiş bir nehir gibi
Akıyorsun durduraksız
Yıkıyor coşkun önünde duranı
Amansız akıyorsun
Bir sır, bir ateş gibi dolanıyorsun
Tenimin altında kan gibi
Yolaklar var kılcallarda derin

3 Mart 2005

Adana

İÇİMDEKİ

Öfke aklın zincirlerini germiş
Kurşuni çelik usturanın ağzında
Mavi-mavi bileniyor askıda
Sular değil, sellere yol veren
Bedelsiz kalanın kanatan isyanı
Kınında paslanan kılıç
Ağzı karıncalanan namlu
Böğrümüzde ihanetin ur'u
Durmadan büyümekte
İçimdeki şaşkın acı
Dumansız ateşlerin mavi-kızıl
hülyasında

6 Mayıs 2005

Adana

SAAT ŞİİR

Bir saati kurmak gibidir
Bir şiiri yazmak
Yürek zil çalar
Alarm olur
Her okuyuşta
Amansız...

24 Mayıs 2005

Adana

AŞKUMAR

Sözcükler yetmiyor gerçeğe
Yokluğun acısına dilsizim
Soyundum tüm kimliklerden
Ne de rahat adsızım

Dilsiz gerçeğe aşk diyor
Yüreğim suskuda susuz
Dokunma şimdi uyuyor
Yüzüstü bırakanlar

Bir şifre gibi gözlerin
Tenin efsunlu esmer
Soluğunu öpüyorum usul
Büyüleniyorum adına

Seni anlamak demek
Bir ömrü kumarda
Tek zara yatırmaksa
Sürüyorum kızıl örtüye

15 Mayıs 2005

Adana

...aşk mı ?

Bir aşkı yaşıyorum
Bitimsiz mehtaplarla
Dört mevsim on iki ay
Seni yaşıyorum kendimde

Su gibi aziz bir aşk
Denizlerin ortasında çöreklenmiş
Karaların kara ızdırabı
Bir aşkı bölüyor binlere

Gökyüzü sarıyor herkesi
Hepimiz bakıyoruz maviye
O yosun tutmuş kayalar
Bir ayrılık kaydırıyor seriye

Sulara göklere yazılı
Acısıyla gülen ağızlar kanıyor
Dışlar arasında barış bıçak gibi
Savruluyor apoletli dillerde

23 Mayıs 2005

Adana

Halil GÜNEŞ

*Balığın gözlerinde denizin düşünü göremeyen
Ne bilir denizde balık olduğunu*

Z/AMANSIZ

Ruh hep yaban ellerin
Hoyrat vicdanlarında
İçeride acıyla işleyen
Bir hüznün bekli de
Zaman ya da yağmur
Erken vedalar
Yaşamın gizlerini açıyor
Beden adsız bir konak
Kanıyor yağmura zaman
Zaman kanatıyor amansız
Soluklanıyor tenimde

*Mayıs 2005
Adana*

MAVİ

Mavilikleri kuşatan bulutlar
Kurşuniye verirken gökyüzünü
Yüzün kararıyor kıvrımlarda
Gözlerin bulut yüklü bakıyor
Kara ve derinden
Sokaklarda vuruyor kendini

29 Eylül 2005

Adana

AKIŞ

Yaşam bir akış
Damardan kalbe
Çevrimlerde yürür
Durmak ölümdür
Kan yolunu bilir
Bir tufandır
Dağlara çatılı aşklar
Boşalan kovanda
Gidenin gözyaşı
Damardan kalbe

16 Ekim 2005

Adana

HUYSUZ

Bilincimin kıyısında
Aklım ermezken titreşimlerin
Melodik çarpışmalarına
Diğer yanda ulaşamam
Devasa çelişkilerin sırrına
İçimde dolanır huysuz
Rüzgârların korkunç fırtınası
Bir tutulur vurulurum
Bir boşalır solurum
O korkunç ahengi...
Kendinden çıkışın
Kaçamaklarında ağlarım
Suçüstü yalnızlığa
Arınır her berrak
Gözyaşımla ruhumdaki
cin çocuk

11 Aralık 2006

Adana

RÜZGÂRSIZ

Rüzgârsız yelkenlerle
İssız çöl denizlerde
Limanını yitirmiş
Bir kabuk gibi
Umarda yok
Olur da...
Bir kabule yaslanmakta
Bütün sınırlar
Derimin altı ateş
Kendini yakmakta
Gel, geleceksen
Tam sınırsızlıkta
Ruhum, rüzgârım ol.

Şubat 2006

Caney

AYNUR YAŞLI'ya

Bir güzel özgürlük yıldızı
Işığt alınca iki kordu gözleri
Ateşten bir köprü oldu ışıyarak
Zamansız ve mekânsız aşklara

14 Nisan 2006

Elbistan

NIYE?

Vur
Vur ve git
Vur ve git derim

Hep bana döner acı
Uçları sallar içimde
Bir barbar öfke
Bir usul duygu

Alnına yıldız düşürür
Özlem uçsuz ufukta
Kana ve zifire keser
Gece vurulur düşümde

8 Mayıs 2006
Ceyhan

HANÇER AĞZI

Umutlar öfkeye kesip
Büyü kendini bozunca
Yol yarılardı hecede
Sözcükler dili keserken

Gün yüzüne vurur
Bakışların alev alev
Bir taş tabletlere
Bir kendime sorarım

sırrını

Dil olursun ağzımda
Her gün yüzünde
Alnım mühürlü secdende
Hep sen hançer ağzı ayrılıklar

-la

2 Ağustos 2006

Ceyhan

Halil GÜNEŞ

Unutuş/

lar

Sayıklama/

lar

Ne de zordur

İsmarlama konukluğumuzda

Bir olabilmek

Kendinle

Öncekilerle

Ve

Gelecekle...

Ağustos 2006

Ceyhan

GÖLGE

Bir gölgeyim kendime
Kötücül karanlıklar içinde
Hep uçurumlara bakıyor
Gözbebeklerin

Kayboluyorum bakışlarında
Işık oluyor her bir yanımda
Gölgesiz ve kimsesiz
Bir Kürt ezgisi gibi...

1 Temmuz 2006

Ceyhan

GECE

Gece dilsiz bir çocuk
Göz kırıyor durmadan
Her yıldız anlam oluyor
Işıl ışıl gözlerinde

Geceyi dinliyorum, dilsiz
Sarmal bir korkuyla
Çullanıyor ruhuma
Amansız içine çekiyor

Bir intihar davetiyesi
Karanlık gözlerde yaş
Gece ihanetin yatağı
Çekiyor, durmadan çekiyor

24 Eylül 2006

Ceyhan

LACİVERT

Gece lacivert gökyüzü
Gözüm ulaşanda yine
Yıldız arıyorum
Gözkapaklarımı kapamaya

Dik dik ve sinirle
Yarasa gibi tarıyorum
Lacivert gökyüzünü
Havalandırmanın ışığı
kesiyor

Bakışlarım zayıf
Yoksa gözlerim mi?
Seni görmeyeli
Yıldızları unuttu

İçeride on beş yıl geçti
On beş yıl daha var
Yirmi birinci yüzyılda
Bir ömür eder bu...

Etsin de kolay mı?
Beş bin yıllık bir zulüm
Celladına yan-yan
Korkmadan bakmak...

Nerde şu yıldızlar
Havalandırmada ki
Apak, kör eden ılık
Kesiyor laciverdi

Bir kapansa gözlerim
Göreceğim biliyorum
Geleceksin firari
Bir yıldız gibi düşüme...

Temmuz 2007

Ceyhan

HEY

Unutma
Zaman utancı örter
Usandıran acılarla
Aldanma
Balıkların belleksizliğine
O koca bir yalan
Kibrinden yanına varılamayan
İnsanın kendini ayartması
Bakma
Şimdi
Aşkı
An'a, gün'e, ömre
Kodlayanlara
Aşka ne ömür yeter
Ne de zaman
Onun varlığı yaşayanda

8 Mayıs 2007

Ceyhan

CEVAPSIZ SORU

- Zamansız bir aşkın mekânsız düşleri...

Cevabını bilmediğim bir soruyum kendime
Arayışın duraklarında konaklayan
Ve bir aşkın kendini bulamadığı mecrada
Mekânsız bir zaman yitimi belki de...

2009

Amed

GÖMÜ

Gömüdür esirin aşkı gövdesinde
Her defasında ayrı yerden kazar
Kanattıkça kanatır hasreti sonsuzdur
Bir düştür aşk beyninin kimyasında
Her gece yeniden, yeniden kurgular
Anıları, birbirinin peşi sıra bozar
Yaptığı tüm kaleleri sahiplerinden habersiz
Gömü gövdesini, gövdesi gömüyü kemirir
Akıl bu anlamsızlığın anaforunda yiter
Ne gitmiş olanlar gelecektir maziden
Ne de yeni gelenler o boşluğu dolduracak
Hazine diye saklanan üç beş anı
Birkaç buse ve utangaç iç çekişler...
Resmi bile yoktur, resmiyetin duvarları
Arasında anılara tetik olacak
Gömüdür işte aşk esirin gövdesinde

14 Şubat 2008

Ceyhan

HER GİDEN GİTMEZ AMA...

Giderken arkasında boşluk bırakmayan
Bir ize, gülüşe, duruşa sahip olamayan
Ne yaşamıştır gerçekte kendinden
Ve kendi bile olamayan bencilliğinden başka

Rüzgârdaki esinti kadar serinletmeyen
Anılar bırakıp şuracığına yerleşmeyen
Neye tutunur içindeki kocaman hiçlikten başka
Kendi bedenine gölge olmaktan aciz kalan

Hiçbir şey yok işte senden geriye
Ne tebessüm, ne esinti, ne anı, ne gölge
Kocaman bir boşluk ama havası bile
Yeryüzünde yer tutmayan.

16 Haziran 2005

Adana

İZ

Biz iz, bir çizgi, bir patika ve bir yol
Birbirine açılırken ardın sıra kapılar
Her eşikte bir acı, bir ayrılık ve bir özlem
Yakar seni, sende olan ne varsa
ve ne kaldıysa geride
Birinde ısrar birbirine dolar yolları
Ne, nereye açılır bulamazsın
Bir kedi yavrusunun oynadığı
Yumak olur hayatın, çıkamazsın

Yine bir ısrardır belki çıkışın
Birbirine dolanmış yollar içinde
Yol olursun kendine, acılarla
Bir iz, bir çizgi, bir patika ve bir yol

İnişler-çıkışlar, girintiler ve çıkıntılar
Arasında bir gaflet koparır canı tenden
Ölen için fark etmez derler
Bir kahraman ya da hain olduğu
ya kalanlar için?
Dil ne kadar söylese de ayıramazsın
Ruhtan bedeni, duygudan düşünceyi
Aşktan nefreti, her şey hepsi iç içedir
Sen kendi kavminle yol aldıkça

4 Ağustos 2006

Ceyhan

ŞİZOFREN BİR AŞKA AĞIT

Elvedasız
Söylenmemiş sözcüklerin
İniltili iç çekişleri
Hüznün aynasında yansıyan
Şizofren aşkın ağıdı

Amansız yağar sağanak
Ve ben arsızca ıslanırım
Histerik boşalımlarla
Gerilir, gevşer ve de kasılır
Bedenim, ağlarım
Gözyaşı, ter ve yağmur
Tuz tadında
Şizofren bir aşka ağıt olur

Bilmem niye kesmez
Hiçbir acı bileklerimi
Bir kriz dağıtmaz yüreği
Sel neden götürmez leşimi
Ve neden
Neden çıldırmadım hala
İşkencelerin canhıraş soluksuzluğuyla
Yoksa yaşam denilen muamma
Şizofren bir aşka ağıt mı?

Cesedimi köpeklere verin
Çöplüklere atın
Ve tükürün ağız dolusu
Yeter söyletmeyin
Şizofren sevgilinin adını

Bir rüyanın çok yüzlü tanınmazı
Gerçeğin kendi olmayan yalanı
Geçmişi silik şizofrenik
Aşk mecnunu deyinde
Gerisi ağıttır söyletmeyin

21 Nisan 2004

Adana

BUDUR AŞK

Bir esinti kokunla vuruyorsa
Bir damla yağmur taşıyorsa
Kızıl dudaklarındaki eşsiz tatlı nemi
Ve gece doluyorsa aynı kızılılıkta
Saçlarını boynuma
Budur AŞK!

Her doğan güneşte tazelenen
Günle açıyorsan her hücremde
Özlem, ayrılık yazan kalemlere inat
Nefesim oluyorsan solurken,
Milyonlarca canın soluduğu havayı
Budur AŞK!

Öptüğün yerden kanıyor avuçlarım
Kanatlarım yandı sustum
Aşk Budur!
Suskunluktur!

Haziran 2008

Amed

ZAMAN ÜÇLEMESİ

(1)

Buzlu camların gerisinde
Bir yaşam renksiz
Geçip gidiyor
Kendi mecrasında

Burada her şey soluk
Duvarlar, gökyüzü
Kapılar, koridorlar
Rengini yitirmiş mekân

Yıllar yormuş ayakları
Kendine yürümekten
Gel-git, git-gel
Sızılar kemikler

Kendi sesini duyarsın
Tenine dokunursun
Ve üşürsün yalnızlığına
Soğuktur her şey...

Ay yok gecelerde
Yıldızlar çok uzak
Ve nereden doğar
Bilemezsın güneş

Hasret sarar belleği
Çizgiler doluşur
Alnına, gözaltlarına
Yıllar, yıllanır...

Umut demlenir.

Kasım 2005

Adana

(2)

Perdesiz pencerede
Geçiyor günler
Aynı yükün
Ağırlığında ezilmekte

Yıllar yüklenmekte
Omuzlara amansız
Gövde kendine bükülmekte
Eller, yıldızlar kadar titrek

Gözlere durak yok
Düşünceye köşe
Hayallere sınır koyamazsın
İstenç ister hep...

Kasım 2005

Adana

(3)

Kirpiklerin gölgesi
Düşünce gözlerine
Öfke sarar yüreğimi
Işığt kiskanırım
Işığından
Sızılar bedenimde
Şarapnel yatakları

Nemli gözlere
Dayanmaz yaralarım
Yeniden kanar
Her damla gözyaşında
Bir dünya yıkılır
Boğulur içimde
Düşler, öksüz
Kalırım kendi lanetimde

6 Ocak 2006

Adana

-İŞİĞİM-

(1)

Bir kábusta düşüne uyanıp
Gecenin sessizliğinde
Sesine sarılarak
Gözlerinde uykuya kalmak
Düşten de
Sesten de öte
Erişilmezsin bende

Düş içinde düşüm
Sesler arasında sesim
Ruhumun en kuytusunu
Alıp öptüğüm yerden
Avuçlarında yakışın

Ne söyler duvarlar
Ne anlatır yıllar
Soluğunda can bulan
Yüreğime...

(2)

Bilmiyorum
Geç mi kaldım sana
Dip sularda çengele takılı
Bir ömrü çekerken yukarı

Geç de kalsam
Mevsimsiz fidan gibi
Geldim
Sevdana kök salmaya
Ve zamansız
Dizlerinde uyumaya

(3)

Kendine put bir tanrıya
Taparken ölesiye
Ve öldüre-öldüre
öldüresiye
Söküp attım gözbağlarımı
Dünyayı gördüm, seni gördüm
Sen dünyaydın sevdim işte
Putsuz, tanrısız ve tiransız

Yanlışlarını yalanla silen tanrı
Ardında nesiller sürüklerken
Vazgeçtim yakarıştan
Sen dedim, dünya dedim
Sen dünyaydın sevdim işte

(4)

Sen ve hayallerin peşinde
Buluşurken gümüşü şafakla
Yorgun bir el uzanıp
Açıyor hücremin kapısını
Yorgun bir anahtarın tıkırtısı
Sayım diyor uykusuz bir seste
Ve yine ranzamdayım

(5)

Senin kalbin kırık
Benimse kanatlarım
Kanarken bir ihanete
Kendini vuran kalbin
Ateşe verdim kırılan
Kanatlarımı bir bir...

Kırık kalp, kırık kanat
Bırakıp gidenler
Kırıp dökenler
Dönemeyecekler
Bir sevgi kalpte
Kırık kaldı
Ve bir de kırık kanatlar

Al kanatlarımı
Onar kalbini
Uçsuz bucaksız mavi
Sonsuz bir aşk ile

Çünkü
Gidenler, gittikleri yerde de
Mutsuzluk ekiyor taze
Yüreklere

Senin kalbin kırık
Benimse kanatlarım
Kanarken bir ihanete
Gidenler terk etti her şeyi
Bir sevda kaldı bize
O da yeter
Yalansız
Yenidünyalar kurmaya

(6)

Biliyor musun?
Kaç yıl bir karmaşanın
Tam göbeğindeyim
Tek başıma
Söyleyecek söz
Ve de
Başka şeyler
Yok
Yok
Yok gerçekten
Senden olan
Güzel bir yara
şuracığında

Öğreneceksin
Güzel yaralar da
Vardır sevdiğim
Kanadıkça yaratan
Kanadıkça kanayan

(7)

İlk adımın tedirginliğinde
Titrerken dizlerim
Hayallerinle ortaklaştı bilincim
Öptüğüm avuçlarında,
Yalansız Özgürlüğü solurken
Fer oldun gözlerime
Nice fırtınada sır vermemiş
Yüreğimde, kıpır kıpır bir telaşla
Varlığınla büyüyen dünya,
Tüm heyecanıyla doluyor göğsüme
Dilim hala kesik, kekeme
Ve bir bu kadar da acemi
Unutuyor tüm sözcükleri
Kayboluyor yanı başında
Masum utangaçça
Dalarken gözlerinde hayata
Çocuk saflığında eriyor
Belleğim, dilimden de lal...

(8)

Çıldırta acıların girdabında boğulurken
Çıkageldin gülüşünle yönüm, yörüngem oldun
Yere bakan gözlerimi kaldırırken sesin
İmkânsız da olsa düşlerle doğurdun beni...

En çok da sana benzeyen bu kentte
Elim-ayağım bağlı ömrüm ipotekli
Tohumladığın düşler Latin-diyarlarda
Kutsal ellerinden tutunarak yürüyor özgürce

Ruhunu taşıdığın kent yansırken gözlerinde
Gözlerin çözüyor, kurutuyor sözcükleri dilimde
Ve acı arsızca saldırırken körpe bedenime
Yönüm gözlerin, yörüngem düşlerin oluyor
acıya gülerek

(9)

Dicle'yi doluyorum boynuna
Üşümesin diye yamaçlarda
Her bir kılcalına ömür nakşedip
Hesapsız kayboluyorum gözlerinde

Gözlerin işte! Ruhumun fer-i
Dilsiz, kimliksiz gövdemde
Yaralar sağaltan umudum
Direncim, düşüm, gözlerin...

(10)

Titreşirken dilimde sesleri sözcüklerin
Bir gerçeğe ulaşp ellerinde uyanıyor
Kendi karanlığına dalmış ruhum
Yeniden, yeniden tutunuyor insana

Varlığında düşlerin açılan perdesi
Kendi anlamlarına kavuşan nesneler
Ve bir can soluklanıyor yüreğimde
Soluğunu nefesinin ılıkliğından alarak

Kocaman-kocaman bakıyor çevresine
Biraz tedirgin, ürkek ama umutla
Öğrenecek yaşam denilen gizemin sırrını
Ellerinden tutup da eteklerine gizlenirken

Şimdi kendi dilinde kekeme ninniler söylüyor
Yüreğindeki yanardağları uyutmak için...

(11)

Tutku tutuşmaya görsün
Yangın yeridir yürek
Dinmez kavurur alev-alev
Sabır bilir yüzünü
Beklerken kapı artlarında
Yanarak öğreneceğim
Ki mümkünü yok
Gözlerin ruhumun vahası
Düşlerimizin ana rahmi
Gözlerin umut ısı-ı-şıl
Işıtıyor en kuytusunda
Adına mühürlü bilincimi
Gözlerin, diyorum sana
Gözlerin!
Yalnızlığın zulmüne inat
Direnc demler yüreğimde
Sınar zalim vurgunlarda
Ayaz tutmuş bakışlarımı
Işığım işte gözlerin.

(12)

Boynuma vurulu ilmeği
Çıkarıp tenin kokan ellerinle
Boynuma doladığın
Siyah gümüşi fularda
Eriyip yittiğimi kim anlar

Kim anlar ömrümü bir çift göze
Hesapsız kitapsız mühürlerken
Ardıma bakmayacak gözü karalığı
Varlığın ruhumda bahar
Cıvıl-cıvıl rengârenk, ürkek
Mevsimsiz geçen ömrümdeki
Tek bahar kuşatırken bedenimi

Bakışlarınla söktüğün zincirler
Kölesiz, kulsuz kaldılar...

(13)

Sevdiğim
Bildğini söylemek de
Zaman almış
Kalabalıklardaki
Yalnızlığında
Öğrendim

Keşke
Keşke diyorum
Öğrenmeseydim
Kazandıklarımla
Kaybettiklerimi gömdüğümü

Tuttuğum ellerde
Soğuyor maziye kayanlar
Düşlerini yitirenler

(14)

Her gece
Bir dağ yalnızlık
Üstümde

Her hece savruk
Bir sözcük etmiyor
Bir cümle kurmuyor
yalnızlık

Çöküyor
Karanlık abanmış
ruhuma

Kopuyor her şey
Kuruyor kaynakları
Çekiliyor sular
Sönüyor fer-i gözlerimin.

(15)

Dört duvarın çıplak yalnızlığında
Tutuşmuş bir kalbin gözünde
Büyülenmiş bir ruh ile beklemek
Kıvrana-kıvrana kendini soyarak
Rüzgârın savurduğu küllerde
Kendi közünde cırılçıplak
Yalnızlığın amansızlığında
kavrulmak

Ve ıslatmayan yağmurlarda
Çoğaldığını sanan aldanışın
Keskin uçurumlarında
Kendi kendine öldüresiye vurmak.

Haziran-Aralık 2008

Amed

(16)

1. (22 Temmuz)

Geliyorsun, ne güzel!
Gözlerim gözlerini içiyor
Kana kana
Şarabi gözlerini
Gizliden
Tutsak tenimde çiçekleniyor
Gözlerinde dillenen aşk...
Aşk oluyorum gözlerinde

2. (29 Temmuz)

Geciktiğinde
Işığını kısıyor gözlerim
Mahkûm, mahsum bakıyor
Kendindeki yabancılara
Susuyor
Hayra yoruyor.

3. (Gelmeseydin bu da vardı)

Gelmedin
Perdesini indirdi karanlık
Çekildi sularım
Kıyısız kaldım
Gelmedin
Öldüm işte...

Temmuz 2009

Amed

SESLER YÜZLER VE SEN

Tam da fırtınanın gözünde
Sesler ele vermekte kendini
Yüzler riyanın resmi olmakta
Kendi içinde kayıp türkülerle
Daha doğmamış çocuklara
Fatura edilmekte hüznümüz

Sureti haktan yapılan
Bu duvarlar kendine kör
Hiç kimseleri duymaz sağlar
O kadar çok yüzlü ki; yüzsüz
Silik, soğuk ve kendine ağır

Bu soğuk üstü açık mezar
Bu kendini ve birbirini yiyen
Canlı cesetler evinde
Bu zinhar zemheride
Kendini doğuran onur
Ve ruhunu satan düşkün
Aynı sudan içmekte...

Her kavgada yenik düşen
Her adımı kendine çıkan
Her mevsimde üşüyen
Hayallerini erken kırdırır
Sadece izlemekle mükellef

Ve sen,
Sesinde silerken yılları
Anlar yıl oluyor belleğimde
Sensiz yıllar düşüyor hesabımdan
Sesler kaybolurken kendinde
Yüzler solarken fotoğraflarda
Bir sen varsın sen;
Varsın ya varlığındayım.

Kasım 2008

Amed

KAÇ ÖZÜR VAR KAÇAK GEZEN